

अप्राप्तदारमेवतम् लृतदारमिवातुरम् ॥ १० ॥ निष्ठास्थैर्यम् ॥ ११ ॥ कुहकोनर्तयितातस्येच्छया दुःखेऽपीहमानत्वेनपारवश्यंव्यक्तंदर्शितम् ॥ १२ ॥
अत्रचाहमेवदृष्टांतइत्याह जरासंधःशौरैरितिकृष्णात्सकाशात् परंसंयुगंपरंकेवलमंतिमंवाजिग्येजितवानहम् ॥ १३ ॥ दैवमदृष्टंतद्युक्तेन ॥ १४ ॥ फ
ल्गुतंत्रैः स्वल्पसैन्यैः ॥ १५ ॥ प्रदक्षिणः अनुकूलः स्यात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ गोपालस्यवेदपालकस्येतिवास्तवोऽर्थः तथासु

शिशुपालंसमभ्येत्यहतदारमिवातुरम् ॥ नष्टत्विपंगतोत्साहंशुष्यद्वदनमब्रुवन् ॥ १० ॥ भोभोःपुरुषशार्दू
लदौर्मनस्यमिदंत्यज ॥ नप्रियाप्रिययोराजन्निष्ठादेहिषुदृश्यते ॥ ११ ॥ यथादारुमयीयोषिन्नृत्यतेकुह
केच्छया ॥ एवमीश्वरतंत्रोयमीहतेसुखदुःखयोः ॥ १२ ॥ शौरैसप्तदशाहंवैसंयुगानिपराजितः ॥ त्रयोविं
शतिभिःसैन्यैर्जिग्यएकमहंपरम् ॥ १३ ॥ तथाऽप्यहंनशोचामिनप्रहृष्यामिकर्हिचित् ॥ कालेनदैवयु
क्तेनजानन्विद्रावितंजगत् ॥ १४ ॥ अधुनापिवयंसर्वेवीरयूथपयूथपाः ॥ पराजिताःफल्लगुतंत्रैर्यदुभिःकृ
ष्णपालितैः ॥ १५ ॥ रिपवोजिग्युरधुनाकालआत्मानुसारिणि ॥ तदावयंविजेष्यामोयदाकालःप्रदक्षिणः
॥ १६ ॥ एवंप्रबोधितोमित्रैश्चैद्योगात्सानुगःपुरम् ॥ हतशेषाःपुनस्तेऽपिययुःस्वस्वंपुरंनृपाः ॥ १७ ॥ रुक्मी
तुराक्षसोद्वाहंकृष्णद्विडसहन्स्वसुः ॥ पृष्ठतोऽन्वगमत्कृष्णमक्षौहिण्यावृतोबली ॥ १८ ॥ रुक्म्यमर्षीसुसंर
ब्धःशृण्वतांसर्वभूभुजाम् ॥ प्रतिजज्ञेमहाबाहुर्दंशितःसशरासनः ॥ १९ ॥ अहत्वासमरेकृष्णप्रमत्तूत्यच
रुक्मिणीम् ॥ कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामिसत्यमेतद्वीमिवः ॥ २० ॥ इत्युत्कारथमारुत्यसारथिंप्राहसत्वरः ॥ नो
दयाश्वान्यतःकृष्णस्तस्यमेसंयुगंभवेत् ॥ २१ ॥ अद्याहंनिशितैर्बाणैर्गोपालस्यसुदुर्मतेः ॥ नेष्येवीर्यमदं
येनस्वसामेप्रसभंहता ॥ २२ ॥ विकथ्यमानःकुमतिरीश्वरस्याप्रमाणवित् ॥ रथेनैकेनगोविंदंतिष्ठतिष्ठेत्य
थाव्हयत् ॥ २३ ॥ धनुर्विकृष्यसुदृढंजघ्नेकृष्णांत्रिभिःशौरैः ॥ आहचात्रक्षणंतिष्ठयदूनांकुलपांसन ॥ २४ ॥

दुर्मतेरिति शोभनाअनुग्रहवतीदुष्टेष्वपिमतिर्यस्यतस्येति ॥ २२ ॥ २३ ॥ यदूनांकुलपांसनकुलदूषण वस्तुतस्तुयदूनांकुलस्यपते हेअंसनस्य
यंचरिपुहननचतुरअंससमाघातइत्यस्माद्धातोः कर्तरिल्युट्प्रत्ययोनंधादिविहितः ॥ २४ ॥